

Dybych byla ja hodú

Z Horňácka

Dy-bych by-la ja-ho-dú, bi-lým kví-tím v há-ji.

ve-ru bych pro-kví-ta-la v kaž-dém ča-se v má-ji.

- 1 Dybych byla jahodú,
bilým kvítím v háji.
veru bych prokvítala
v každém čase máji.
- 2 A tak bych zavoněla
širé po krajině,
že by vůně šohajka
táhla k mé dědině.
- 3 Kerý by byl počestný
a měl líčka hladká,
tomu bych sa klonila
jak jahoda sladká.

Dybych byla ja hodú

Z Horňacka

von den Bergen

1

Dybych byla jahodú,
bilým kvítím v háji.
veru bych prokvítala
v každém čase máji.

Wenn ich wäre eine Erdbeere,
eine weiße Blüte im Hain,
wahrlich würde ich blühen
zu jeder Maienzeit.

2

A tak bych zavoněla
širé po krajině,
že by vůně šohajka
táhla k mé dědině.

Und so würde ich duften
in die weite Landschaft,
dass der Duft einen Burschen
zu meinem Dorf ziehen würde.

3

Kerý by byl počestný
a měl líčka hladká,
tomu bych sa klonila
jak jahoda sladká.

Der ehrbar wäre
und glatte Wangen hätte,
dem würde ich mich zuneigen
wie eine süße Erdbeere.

JO 060503